

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน พ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรักได้ให้มรดกแห่งความรักแก่ลูกในยุคบรรจบพบกัน ดังนั้นจึงให้ความรักกับทุกคนและอย่าได้มีความโกรธ
- คำถาม:** พ่อได้แสดงหนทางใดแก่ลูกเพื่อที่จะรักษาทะเบียนประวัติของลูกไว้ให้ดี?
- คำตอบ:** พ่อแสดงหนทางแห่งความรักแก่ลูก ท่านให้ศรัทธาแก่ลูก: ลูกๆ มีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรัก อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร อย่าได้กระทำการที่ผิดใดๆ ด้วยประสาทสัมผัสทางกายของลูก จงตรวจสอบเสมอว่า: ฉันมีลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจหรือไม่? ฉันอารมณ์เสียหรือไม่? ฉันไม่พอใจกับสิ่งใดหรือไม่?
- เพลง:** เวลาผ่านไป

โอมชานติ ลูกๆทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงนี้ นับวันเราเข้าใกล้บ้านมากขึ้นเรื่อยๆ นั่นคือจุดหมายปลายทางของเราเวลานี้ อย่าได้ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งที่ศรัทธาทกล่าวไว้ พวกเราได้รับคำแนะนำและแนวทางของพ่อที่จะให้สาสน์แก่ทุกคน ลูกๆเข้าใจว่าลูกต้องให้สาสน์แก่ผู้คนนับแสน เวลาจะมาเมื่อพวกเขาจะมา เมื่อผู้คนมากมายมาแล้วพวกเขาจะให้สาสน์แก่คนอื่นๆอีกมากมายยิ่งขึ้น ทุกคนจะได้รับสาสน์ของพ่อ สาสน์นี้ง่ายมาก เพียงแค่บอกพวกเขาว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อย่าทำกรรมที่ไม่ดีใดๆด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสทางกาย ในความคิดคำพูดหรือการกระทำของลูก ก่อนอื่นสิ่งนั้นเข้ามาสู่จิตใจของลูกแล้วก็เข้ามาสู่คำพูด เวลาลูกต้องใช้สติปัญญาที่จะเข้าใจสิ่งที่ถูกต้องจากสิ่งที่ไม่ถูกต้อง: นี่คือการกระทำที่เป็นบุญ นั่นต้องทำสิ่งนี้ หากมีความคิดใดๆของความโกรธเคืองในหัวใจของลูก ลูกแต่ละคนมีสติปัญญาที่รู้ว่าถ้าลูกโกรธมันจะเป็นบาป ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ไม่ควรที่ว่าลูกจะทำอะไรผิดแล้วก็พูดว่า สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้นอีก ด้วยการเฝ้าแต่พูดเช่นนั้นอยู่เรื่อยๆมันก็จะกลายเป็นนิสัย มนุษย์ทำมีการกระทำเช่นนั้นแต่พวกเขาก็ไม่คิดว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นบาป พวกเขาไม่คิดว่ากรรโช่งแหวะในกิเลสเป็นบาป เวลานั้นพ่อได้บอกลูกว่านั่นคือบาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องมีชัยชนะเหนือสิ่งนั้นและให้สาสน์ของพ่อแก่ทุกคน สาสน์ที่ว่าพ่อพูดว่า: จดจำพ่อ เพราะความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าพวกท่าน เมื่อบางคนกำลังจะตาย เขาได้รับการบอกว่า: จดจำระลึกถึงพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! จดจำพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! พวกเขาคิดว่าเขาจะไปหาพระเจ้าผู้เป็นพ่อ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นด้วยการจดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อ หรือดวงวิญญาณนั้นไปที่ใด ดวงวิญญาณนั้นออกจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ไม่มีใครสามารถไปหาพระเจ้าผู้เป็นพ่อได้ ดังนั้นลูกๆต้องมีการจดจำระลึกถึงที่ไม่สูญสลายของพ่อที่คงอยู่ตลอดไป เมื่อผู้คนกลับมาตาโมประธานและไม่มีความสุข พวกเขาพูดกับกันและกันว่า: จดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดวงวิญญาณทั้งหมดพูดสิ่งนี้กับกันและกัน เป็นดวงวิญญาณที่พูดสิ่งนี้ใช่ไหม? ไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุดที่พูดสิ่งนี้ ดวงวิญญาณพูดกับดวงวิญญาณว่า: จดจำพ่อ! นี่เป็นบรรทัดฐานทั่วไป ในเวลาของความตาย พวกเขาจดจำระลึกถึงพระเจ้าเพราะมีความกลัวต่อพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าให้ผลของการกระทำที่ดีและไม่ดี หากลูกได้ทำกรรมที่ไม่ดี พระเจ้าลงโทษอย่างมากผ่านดารามราช ผู้พิพากษาสูงสุด เหตุนี้เองจึงมีความกลัว มีความทุกข์ทรมานของกรรมแน่นอน เวลาลูกๆเข้าใจนัยสำคัญของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป ลูกๆรู้ว่าการกระทำเหล่านั้นเป็นการกระทำที่เป็นกลาง การกระทำที่ลูกทำขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นการกระทำที่ดี ผู้คนในอาณาจักรของราวันเพียงแต่ทำกรรมที่ไม่ดีเท่านั้น ในอาณาจักรของราม ไม่เคยมีการกระทำที่ไม่ดี เวลาลูกได้รับศรัทธาอย่างต่อเนื่อง ขอคำแนะนำเกี่ยวกับทุกสิ่งต่อไป เมื่อลูกได้รับเชิญไปที่ไหนสักแห่งก็ถามว่าลูกควรจะไปหรือไม่ ตัวอย่างเช่น ถ้าบางคนทำงานเป็นตำรวจ เขาได้รับการบอกว่า: ก่อนอื่นอธิบายด้วยความรัก หากพวกเขาไม่บอกความจริง ลูกก็สามารถใช้กำลังได้ ด้วยการอธิบายด้วยความรัก พวกเขาอาจจะยอมรับสารภาพ อย่างไรก็ตามหากความรักนั้นเต็มไปด้วยพลังของโยคะ ใครๆก็จะเข้าใจเมื่อลูกอธิบายด้วยพลังแห่งความรัก ราวกับว่าพระเจ้ากำลังอธิบาย ลูกๆของพระเจ้าคือโยคีใช่ไหม? ลูกมีพลังของพระเจ้าด้วยเช่นกัน พระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรัก ท่านมีพลังนี้ใช่ไหม? ท่านให้มรดกแก่ทุกคน ลูกๆมีความรักอย่างมากในยุคทอง เวลาลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของความรักอย่างเต็มที่ ในขณะที่ประกาศสิทธิในสิ่งนี้และทำความเพียรพยายามตามลำดับกันไป ลูกจะกลับมาน่ารัก พ่อพูดว่า: อย่าเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะตายในความทุกข์ พ่อแสดงหนทางแห่งความรักแก่ลูก เมื่อมีบางสิ่งเข้ามาในจิตใจของลูก สิ่งนั้นก็จะปรากฏบนใบหน้าด้วยเช่นกัน หากสิ่งนั้นกระทำผ่านอวัยวะประสาทสัมผัสทางกายของลูก ทะเบียนประวัติของลูกก็จะเสีย บุคลิกลักษณะและกิจกรรมของเหล่าเทพได้รับการยกย่อง เหตุนี้เองบาปาพูด

ว่า: อธิบายแก่ผู้กราบไหว้บูชาเทพ พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญว่า: ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์พร้อม แล้วพวกเขาก็พูดถึงบุคลิกลักษณะและพฤติกรรมของตนเองด้วยเช่นกัน บอกพวกเขาว่า: ท่านเคยเป็นเช่นนั้น อย่างไร ก็ตามท่านไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ ถึงกระนั้นท่านจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกอย่างแน่นอน หากท่านต้องการที่จะกลายเป็น เช่นเทพเหล่านั้น จงทำให้บุคลิกลักษณะของท่านเป็นเหมือนกับพวกเขาและท่านจะกลายเป็นเหมือนพวกเขา ตรวจสอบ ตนเองว่า: ฉันได้กลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์หรือไม่? ฉันมีลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจหรือไม่? ฉันขุ่นมัวไม่ พอใจหรืออารมณ์เสียในลักษณะใดหรือไม่? ลูกได้ทำความเพียรพยายามนี้มาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลายเป็น เช่นนั้น ผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้นก็มีอยู่เช่นกัน ท่านพูดว่า: วงจรแล้ววงจรเล่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้น ผู้ที่ รับความรู้เมื่อวงจรที่แล้วจะมาและรับความรู้ที่แน่นอน ลูกได้รับการดลใจให้ทำความเพียรพยายามและลูกก็ไ้กังวล ด้วยเช่นกัน ละครถูกกำหนดไว้ในลักษณะนี้ บางคนพูดว่า: หากมันอยู่ในละคร ฉันจะทำสิ่งนั้นอย่างแน่นอน หากฉันมี บทบาทนั้นแล้วละครจะทำให้ฉันทำสิ่งนั้น เป็นที่เข้าใจจากสิ่งนี้ว่ามันไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเรา ในตอนเริ่มต้น มีบาง คนที่ขุ่นมัวไม่พอใจ มันไม่ได้อยู่ในโชคของเขา เขาพูดว่า: หากสิ่งนั้นอยู่ในละครแล้วละครจะดลใจให้ฉันทำความเพียร พยายาม! แล้วเขาก็จากไป ลูกพบเจอแบบนั้นมากมาย เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกแต่ละคนมี เข็มติดหน้าอก(badge) เช่นเดียวกับที่ลูกดูที่ซาร์ทของลูกเอง ในทำนองเดียวกันจงดูที่เข็มของลูก ดูที่พฤติกรรมและ ลักษณะนิสัยของลูก อย่าได้มีสายตาที่เป็นอาชญากร อย่าปล่อยให้สิ่งใดที่ชั่วร้ายออกมาจากปากของลูก ถ้าไม่มีใครพูดถึง สิ่งชั่วร้าย หูของลูกจะได้ยินสิ่งที่ชั่วร้ายได้อย่างไร? ในยุคทองทุกคนมีคุณธรรมที่สูงส่ง ไม่มีอะไรที่ชั่วร้ายที่นั่น พวกเขา เช่นกันจะประกาศสิทธิในรางวัลของเขาจากพ่อ บอกทุกคนว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของท่านจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มี ความสูญเสียใดในสิ่งนี้ แต่ละดวงวิญญาณนำเอาสันสการ์ของเขาไปด้วย บางคนที่เป็นชั้นยาสีจะไปสู่ศาสนาของชั้นยาส สี ต้นไม้ของพวกเขาคือต้นเรื่อ ในเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนแปลง เป็นมนุษย์ที่เปลี่ยนเป็นเทพ ไม่ใช่ทุกคนจะลงมาด้วย กัน พวกเขาจะลงมาตามลำดับกันไป ในละครนักแสดงจะไม่ขึ้นมานบนเวทีจนกว่าจะถึงตาของพวกเรา พวกเขายังคงรออยู่ หลังเวที เมื่อถึงเวลา พวกเขาจะขึ้นมานบนเวทีเพื่อแสดงบทบาทของเขา ละครเหล่านั้นมีขีดจำกัดในขณะที่ละครนี้ไม่มีขีด จำกัด อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือนักแสดงและลูกต้องเล่นบทบาทของลูกในเวลาที่ถูกต้อง นี่คือนั่นไม้ที่ใหญ่โตไม่มี ขีดจำกัด ลูกมาและไปตามลำดับกันไป เริ่มแรกมีเพียงศาสนาเดียว ไม่ใช่ทุกศาสนาสามารถจะมาก่อน ผู้ที่เป็นของศาสนา เทพจะลงมาก่อนเพื่อเล่นบทบาทของเขา นั่นก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน ลูกต้องเข้าใจความลับของต้นไม้ พ่อมาและอธิบาย ความรู้ของทั้งต้นกล้วยแล้วต้นไม้นั้นก็เปรียบเทียบกับต้นไม้ที่ไม่มีตัวตน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พูดว่า: พ่อคือเมล็ดของ ต้นไม้โลกมนุษย์ ต้นไม้ไม่ได้หลอมรวมอยู่ในเมล็ด แต่ความรู้เกี่ยวกับต้นไม้หลอมรวมอยู่ในเมล็ด ทุกคนมีบทบาทของ ตนเองที่จะเล่น นี่คือนั่นไม้ที่มีชีวิต ใบไม้ของต้นไม้นี้จะปรากฏออกมาตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ไม่มีใครเข้าใจต้นไม้นี้ เมล็ดของต้นไม้ที่อยู่ข้างบน เหตุนี้เองจึงเรียกว่าต้นไม้กลับหัว พ่อเป็นผู้สร้างอยู่เบื้องบน ลูกรู้ว่าพวกเราต้องกลับบ้านไป ยังสถานที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ เวลานี้พวกเราต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้าน เป็นไปด้วยพลังโยคะของลูกที่ทั้งโลก กลับมาบริสุทธิ์ จำเป็นต้องมีโลกที่บริสุทธิ์สำหรับลูก เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ โลกจะต้องถูกทำให้บริสุทธิ์ ทุกคนกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าจิตใจและสติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเป็นสิ่งมีชีวิต เป็นดวงวิญญาณ ที่ซึมซับความรู้ ดังนั้นลูกๆที่สดแสนหวาน สติปัญญาของลูกควรเข้าใจความสำคัญทั้งหมดว่าลูกกลับมาใช้ชาติเกิดได้ อย่างไร เมื่อวงจรของ 84 ชาติเกิดของลูกสิ้นสุดลง วงจรของคนอื่นๆก็เช่นกัน ทุกคนกลับมาบริสุทธิ์ ละครนี้คงอยู่ตลอด ไปชั่วนิรันดร์ ละครไม่หยุดแม้แต่วันทีเดียว ไม่ว่าจะเป็นเกิดอะไรขึ้นในแต่ละวินาที จะเกิดซ้ำหลังจากหนึ่งวงจร ทุกดวง วิญญาณมีบทบาทที่ไม่สูญสลายบันทึกอยู่ภายในตัวเขา นักแสดงเหล่านั้นเล่นบทบาทของเขาเป็นเวลาสองถึงสี่ชั่วโมง อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณได้รับบทบาทที่เป็นธรรมชาติ ดังนั้นลูกๆควรจะมีมีความสุขมาก ค่ายกย่องของความสุขเหนือ ประสาทสัมผัสเป็นของยุคบรรจบพบกันนี้ พ่อมาและให้ความสุขตลอดเวลาแก่เราเป็นเวลา 21 ชาติเกิด นี่คือนั่นไม้ที่จะมี ความสุขใช่ไหม? ผู้ที่เข้าใจอย่างดีและอธิบายได้อย่างดีคงอยู่อย่างชองแวงในงานรับใช้ เมื่อลูกๆบางคนมีความโกรธ ความโกรธนั้นก็สร้างความโกรธให้กับผู้อื่นด้วยเช่นกัน การปรบมือต้องใช้ทั้งสองมือ! มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นั่น ที่นี้ลูกๆ ได้รับคำสอน ถ้ามีใครโกรธจงประพรมเขาด้วยดอกไม้ อธิบายแก่เขาด้วยความรักว่าความโกรธคือวิญญาณปีศาจร้าย มัน ทำให้เกิดความสูญเสียมากมาย อย่าได้มีความโกรธ! ไม่ควรมีความโกรธใดๆในคนที่กำลังสอน ทุกคนเฝ้าแต่ทำความ เพียรพยายามตามลำดับกันไป บางคนทำความเพียรพยายามอย่างจริงจังและคนอื่นก็หย่อนยานในความเพียรพยายามของ เขา ผู้ที่หย่อนยานในความเพียรพยายามก็ยอมทำให้ตัวเองเสื่อมเสียชื่อเสียงอย่างแน่นอน ไม่ว่าผู้มีความโกรธจะไป ที่ไหน เขาต้องถูกให้ออกไป ผู้ที่มีลักษณะนิสัยไม่ดีจะไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ เมื่อการสอบเสร็จสิ้นลง ก็จะเป็นที่รู้ว่าใคร กลายเป็นอะไร ลูกจะได้นิมิตของทุกสิ่ง แต่ละคนได้รับการยกย่องตามกิจกรรมของเขา ลูกๆรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและ ตอนจบของละคร ลูกๆทั้งหมดคือผู้ที่รู้สิ่งต่างๆภายใน (อันตรยาโม) ดวงวิญญาณภายในลูกๆรู้ว่าจริงโลกหมุนไปอย่างไร

ลูกมีความรู้ของกิจกรรมและลักษณะนิสัยของมนุษย์ทั้งโลกและความรู้ของทุกศาสนาเช่นกัน สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นอันตรายมิ
ดวงวิญญาณรู้ทุกสิ่ง ไม่ใช่ว่าพระเจ้าอาศัยอยู่ในทุกแห่ง จะมีความจำเป็นอะไรสำหรับท่านที่จะรู้ทั้งหมดนั้น? แม้กระทั่ง
เวลานี้ ท่านบอกกับเราว่า: ไม่ว่าลูกจะพยายามเพียงใดลูกก็จะได้รับรางวัลตามนั้น มีความจำเป็นอะไรสำหรับพ่อที่จะรู้
ทั้งหมดนั้น? ไม่ว่าใครทำอะไร เขาก็จะสัมผัสกับการลงโทษตามนั้น หากพฤติกรรมของลูกเป็นเช่นนั้น ลูกก็จะประกาศ
สิทธิในสถานภาพที่ต่ำมาก สถานภาพของลูกจะต่ำมาก ในโรงเรียนทางโลก หากลูกสอบไม่ผ่าน ลูกต้องเรียนต่ออีกหนึ่งปี
อย่างไรก็ตามการศึกษานี้เป็นไปสำหรับบวจรแล้วบวจรเล่า หากลูกไม่ศึกษาในเวลานี้ ลูกจะไม่ศึกษาทุกๆบวจร ลูกควรจะ
ประกาศสิทธิในลอตเตอรี่ของพระเจ้าอย่างเต็มที่ใช่ไหม? เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ เมื่อบาร์ดเป็นดินแดนแห่ง
ความสุข คนอื่นจะอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ลูกๆควรจะมีความสุขอย่างยิ่งว่าวันแห่งความสุขของลูกอยู่ที่นั่นในเวลานี้
เมื่อวันของดีพมาลากำลังใกล้เข้ามา ผู้คนมีความสุขมากเพราะเหลือเวลาอีกเพียงไม่กี่วันก่อนที่พวกเขาจะสวมเสื้อผ้าใหม่
ลูกพูดด้วยเช่นกันว่าสวรรค์กำลังมา ถ้าเราดกแต่งตัวเราเอง เราจะได้สัมผัสกับความสุขในสวรรค์ ผู้ที่มั่งคั่งมีความสุขซึ่ง
ในทรัพย์สินสมบัติของเขา มนุษย์อยู่ในภาวะหลับลึก แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็จะตระหนักว่าลูกกำลังพูดความจริง พวกเขาจะ
เข้าใจความจริงเมื่อพวกเขามีความเป็นมิตรของสัจจะ เวลานั้นลูกอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ ลูกกลับมาจริงแท้ผ่านพ่อที่
จริงแท้ พวกเขาทั้งหมดกลายเป็นคนไม่จริงแท้กับการมีมิตรที่ไม่จริงแท้ เวลานั้นลูกได้พิมพ์ข้อแตกต่างระหว่างสิ่งที่พระเจ้า
พูดและสิ่งที่มนุษย์พูดด้วยเช่นกัน ลูกสามารถใส่สิ่งนั้นลงในนิตยสารด้วยเช่นกัน ท้ายที่สุดชัยชนะจะเป็นของลูก ผู้ที่
ประกาศสิทธิในสถานภาพก่อนหน้านี้จะประกาศสิทธิในสิ่งนั้นอีกครั้งอย่างแน่นอน นี่คือนั่นแน่นอน ที่นั่นไม่มีความตาย
ก่อนวัยอันควร อายุขัยของลูกนั้นยาวนาน เมื่อมีความบริสุทธิ์อายุขัยก็ยาวนาน พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นท่านจะ
ทำให้ทุกคนบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ดูเหมือนจะไม่ลูกต้องที่จะพูดสิ่งนี้เกี่ยวกับภคชะตา ภคชะตาจะมาจากไหนในยุคบรรจบ
พบกันที่สูงส่งนี้? ไม่มีมนุษย์คนใดที่มีรูปลักษณะเหล่านั้นเหมือนกัน. 84 ชาตเกิด 84 รูปลักษณะ 84 กิจกรรมทั้งหมดนั้น
ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่สามารถมีความแตกต่างในสิ่งนั้น ละครนี้ถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างมหัศจรรย์ขนาดไหน! แต่ละ
ดวงวิญญาณคือจุดแห่งแสงที่แสนเล็กและมีบทบาทที่คงอยู่ตลอดไปลูกบันทึกไว้ภายในเขา นี่เรียกว่าความมหัศจรรย์ของ
ธรรมชาติ เมื่อผู้คนได้ยินสิ่งนี้พวกเขาจะประหลาดใจ อย่างไรก็ตามก่อนอื่นให้สาสน์แก่พวกเขาว่าพวกเขาต้องจดจำพ่อ
ท่านผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นแก่ทุกคน ในยุคทองไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ มีความทุกข์
มากมายในยุคเหล็ก อย่างไรก็ตามผู้ที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้นั้นตามลำดับกันไป พ่ออธิบายทุกวัน ลูกๆเข้าใจว่าชีวิตบาปมาเพื่อ
สอนเราแล้วท่านจะพาเรากลับบ้านพร้อมกับท่าน ผู้ที่อยู่ในปางพันธะมีการจดจำระลึกถึงมากกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ที่นั่นกับบาป
พวกเขาสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่ง ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ บางคนหมดหวังในการจดจำระลึกถึง
บาป พ่อพูดว่า: ลูกๆ คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงพ่อและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง แล้วปางพันธะ
ของลูกจะสิ้นสุดลง โหของบาปจะจบสิ้นลง อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้บุคลิกลักษณะและพฤติกรรมของลูกเป็นเช่นของเทพ อย่าได้พูดคำพูดที่ชั่วร้ายใดๆ ดวงตาของลูกต้องไม่กลายเป็น
เป็นอาชญากร

2. วิญญาณปีศาจร้ายแห่งความโกรธสร้างความเสียหายอย่างมาก ต้องใช้สองมือในการปรบมือ ดังนั้นหากมีใครบางคน
โกรธ ถอยห่างออกไปจากเขา อธิบายให้กับเขาด้วยความรัก

พร: ขอให้ลูกขอให้ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ทำให้บรรยากาศมีพลังด้วยความพยายามทางจิตวิญญาณของ
ลูกในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้า
วิธีที่จะทำให้บรรยากาศมีพลังคือการทำความพยายามทางจิตด้วยรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูก ให้ความ
ใส่ใจกับสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า เพราะไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามทางจิตอย่างไรลูกก็จะให้ความใส่ใจกับสิ่งนั้น
ดังนั้นการทำความเพียรพยายามทางจิตในรูปที่อะแควความหมายว่าลูกต้องทำตาปาเซียของความใส่ใจ ดัง
นั้นจงรักษาพรของการเป็นเทวดานางฟ้าที่อะแควไว้ในสำนักรู้ของลูกและทำตาปาเซียของการทำให้
บรรยากาศมีพลัง และแล้วไม่ว่าใครก็ตามที่มาอยู่เบื้องหน้าลูกจะอยู่เหนือสิ่งใดทางกายภาพและเรื่องที่เรา

สาระทั้งหมด
คติพจน์: เพื่อที่จะเปิดเผยพ้อผู้ทรงพลังอำนาจเพิ่มพลังแห่งสมาธิ

*** โอม ชานติ ***